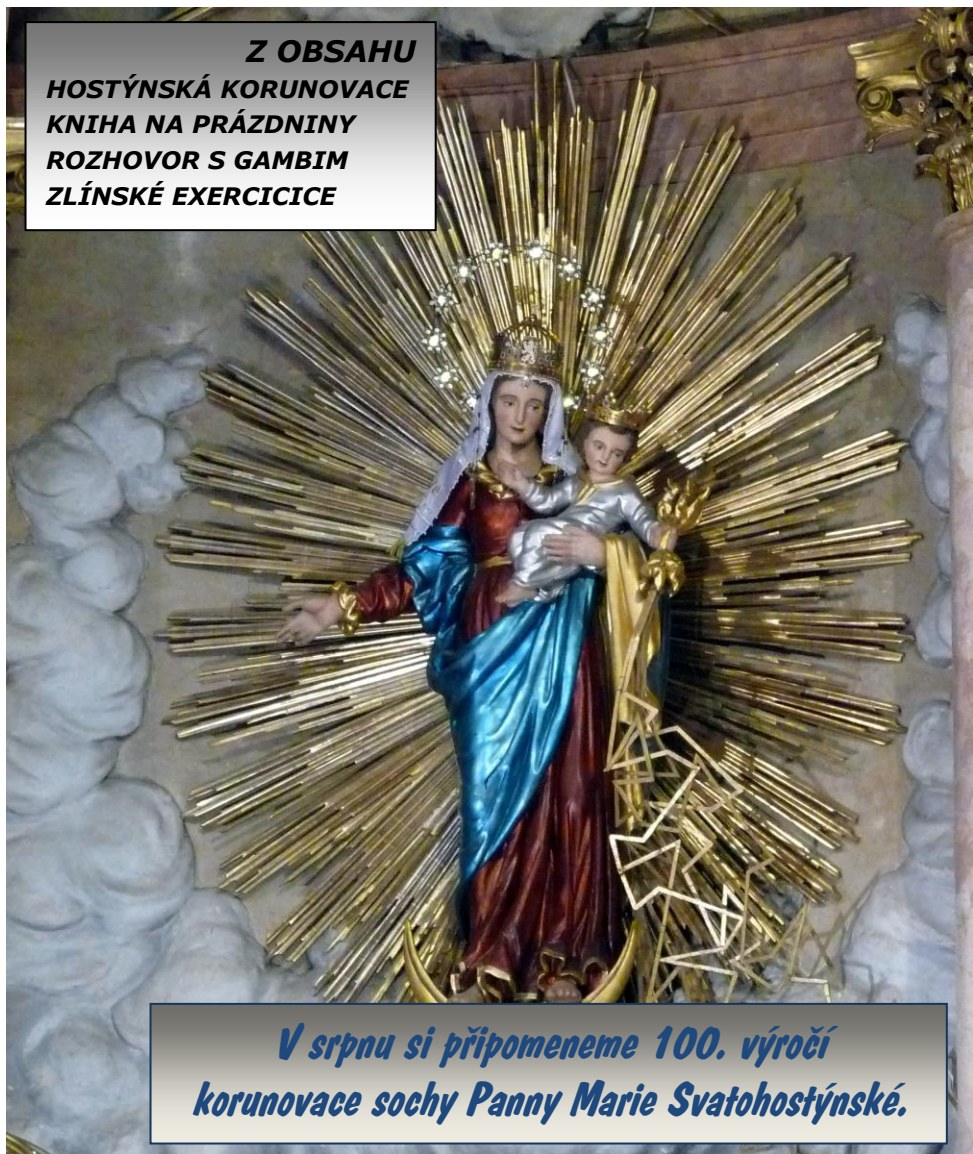

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
10. ROČNÍK - PRÁZDNINY 2012 - ČÍSLO 107

FARNÍČEK

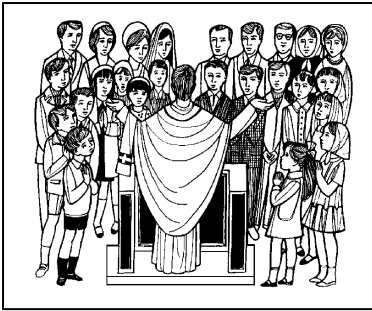
Z OBSAHU

**HOSTÝNSKÁ KORUNOVACE
KNIHA NA PRÁZDNINY
ROZHOVOR S GAMBIM
ZLÍNSKÉ EXERCICICE**

*V srpnu si připomeneme 100. výročí
korunovace sochy Panny Marie Svatohostýnské.*

DUCHOVNÍ SLOVO

Existuje ideální dovolená? A co by k ní patřilo? Odpovědi jsou asi různé. Na co by ale neměl zapomínat žádný z nás, je fakt, že člověk je nejen tělo, ale i duše. Sám před sebou tedy nikdo neuteče ani na té nejexkluzivnější pláži na opačném konci světa. A naopak skutečné duchovní občerstvení lze pořídit (podle ceníků tohoto světa) docela "lacino". Jen musí přijít ke slovu nejen sportovní pomůcky,

grily a opalovací krémy, nýbrž i jiné dary Boží, často opomíjené, leč nenahraditelné: ticho, zklidnění, zamyšlení a vnímavé srdce.

Takové nabídky nenajdeme v katalogu žádné cestovky, ale přesto leží takřka na dosah. Přeji tedy Vám všem, aby Vaše dovolená přesně naplnila vlastní význam slova re-kreace: znovu-stvoření!

Požehnané prázdniny i dovolenou Vám přeje otec Mirek

POZVÁNKA NA POUŤ KE SVATÉ ANNĚ

Protože Farníček o prázdninách nevychází, máme pro vás ještě jednu pozvánku. Chtěli bychom připomenout, že v tradičním termínu v neděli kolem svátku svaté Anny (tentokrát asi 29.7.)

se uskuteční v Lukovském u sochy svaté Anny tradiční pouť.

Přesný termín i čas pouti se dozvíte od otce Miroslava v ohláškách.

Věříme, že i Vy svou účastí podpoříte tuto novodobou tradici naší farnosti a těšíme se na Vás...

-pn-

CO ZPLODILI KANTOŘI – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

ČERVENEC

- Žák Vosáhlo bil spolužačku hlava nehlava.
- Kdo chce kantora bít, ten si opatří dítě.
- Pedagoga lze sehnat na školu snadno, ale uklízečku?
- Copak se mohou kluci procvičit v krasopisu, když jsou všechny ploty drátěné?
- Neponižujme se k tomu, ponižovat žáky.
- Když vás začne zkoušet život, taháky vám nejsou na nic.
- Děcka neplačte, nějak ty dny vánočního volny přečkáme.
- Jste velice dobrý kolektiv – škoda, že jen na náповědu a opisování.
- Svým zpěvem záměrně ruší hodinu zpěvu.
- Zmatlíku, vypadá to, že tě budu muset nominovat mezi propadáky.

ROZHOVOR S O. PAVLEM ŽENÍŠKEM (GAMBIM)**Otče Pavle, prozradte čtenářům Farníčku něco o sobě a své rodině?**

Jsem ze 4 sourozenců, mám starší sestru Karlu – zdravotní sestru - a dva mladší bráčky Ondřeje a Marka, kteří se oba angažují v politice. Moji rodiče jsou ještě naživu a všichni kromě mě bydlí v Plzni.

Co Vás bavilo v mládí – ministroval jste, kdo Vás přivedl ke kněžství a proč jste se rozhodl pro salesiány?

Mě vždycky bavila spousta věcí, hlavně různé sporty, vystřídal jsem fotbal, pinec, tenis, kanoistiku a skálolezení. Taky jsem rád četl, hlavně historické romány. Ministrovat jsem začal až v 8. třídě, nikdy mě to ale moc nebavilo. Jinak já jsem spíš takový váhavý střelec, takže o kněžství jsem začal poprvé uvažovat v 19 letech v prváku na VŠ Báňské v Ostravě a rozhodl jsem se až ve čtvrtáku. Chtěl jsem ale tu školu dokončit, tak jsem svoji „světskou dráhu“ opustil až za rok po promoci (v roce 1994) a vydal se do salesiánského aspirantátu v Sebranicích u Litomyšle.

Ví se o Vás, že jste strávil nějaký čas v Bangladéši – co Vás tam zavedlo?

Asi před 4 roky jsem se rozhodl, že bych rád šel do misí. Naši představení mi vybrali Bangladéš, tak jsem se na to rok a půl připravoval a loni v prosinci do Bangladéše odjel. Po třech měsících jsem ale musel tam odtamtud odjet, protože jsem to nezvládal – fyzicky a hlavně psychicky.

Pro nás střeoevropany je Bangladéš velmi exotická země – odnesl jste si „něco“ z tohoto pobytu?

Nejvíc asi zkušenost, jak tam lidé žijí. Je to jedna z nejchudších zemí v Asii, takže lidé toho mají opravdu málo. Přesto jsou jaksi zvláště spokojení a plní života. Neví třeba, co je to salám, šunka nebo sýr, jedí 3x denně rýži s nějakou zeleninou nebo luštěninami, přesto vypadají zdravě. Další zkušenost byla v naprosté odlišnosti tamní kultury – neznají individuální přístup, vše se dělá a prožívá společně, neexistuje soukromí nebo něco jako osobní zóna. Lidé jsou si i fyzicky stále velmi blízko, což je pro nás Evropany někdy i dost nepříjemné. No, a pak jsem obdivoval jejich prostou, ale hlubokou víru. Je toho docela dost, co bych se od nich rád naučil...

Jací jsou tam lidé a jak tam vlastně žijí křesťané – moc jich tam asi není, že?

V Bangladéši žije přes 170 milionů lidí, 90% jsou muslimové, 9% hinduisté a zbylé procento připadá na buddhisty a křesťany. Katolíků je v celé zemi asi 200 tisíc v šesti diecézích.

Dokončení na str. 4

DOKONČENÍ

Jak dlouho budete ve Fryštáku (a líbí se Vám tady)?

Ve Fryštáku budu asi do konce prázdnin, pak se přesouvám do Prahy. A musím říct, že je tu úplně úžasné. Opravdu! Lidé jsou tu milí a ochotní, spolubratři otevření, příroda nádherná, takže jsou to pro mě takové lázně. Děkuju za tuhle možnost zde mezi vámi pár měsíců pobývat.

Děkuju Pánu Bohu i Vám.

Otec Pavel se s námi rozdělil i o několik fotografií ze svého pobytu v Bangladéši a v Indii.

S dětmi a bratrem Josephem z Vietnamu ve vesnici Utrail

S kluky z internátu v Krišnagaru a na indické svatbě

Otec Pavel Ženíšek – Gambi – se narodil před 40 lety v Plzni a vystudoval hutnickou fakultu na VŠB v Ostravě (obor slévárství). Teologii studoval v Českých Budějovicích a rok i ve francouzském Štrasburku. Na kněze byl vysvěcen naším biskupem „Kájou Herbstem“ v roce 2005. Působil mj. v Don Boscu v Ostravě a také v Brně-Líšni, kde vedl až do roku 2010 salesiánské středisko mládeže. Od 1. 12. 2011 působil v misiích ve městě Utrail v Bangladéši. (poměrně rozsáhlý článek vyšel v Salesiánském magazínu 1/2012)

HOSTÝNSKÁ KORUNOVACE

Letos v srpnu si připomínáme sté výročí korunovace sochy Panny Marie na Svatém Hostýně. V delegaci, která v roce 1912 vezla hostýnské korunky k papeži do Říma, byli také někteří fryštáctí kněží.

Nejnávštěvovanější poutní místo na Moravě Svatý Hostýn o letošních prázdninách oslaví velké jubileum: 15. srpna uplyne sto let od jedné z nejméně významných událostí v jeho dějinách – korunovace sochy Panny Marie Svatohostýnské. Korunovaci vykonal tehdejší olomoucký arcibiskup kardinál František Saleský Bauer za účasti mnoha církevních hodnostářů, zástupců politického a kulturního života a přibližně 100 000 poutníků. Této mimořádné slavnosti však předcházela ještě jedna neméně významná událost, kterou bylo žehnání nových hostýnských korunek v Římě, které vykonal papež Pius X. Pro naše město byla tato událost o to významnější, že v třináctičlenné delegaci, která do Říma korunky vezla, byli také tři kněží z Fryštáku. Na začátku však můžeme zmínit alespoň něco málo k historii korunovací mariánských obrazů a soch, která sahá až do období raného středověku. Vůbec první korunovací obrazu Panny Marie uskutečnil v roce 732 papež Řehoř III. jako veřejné gesto odporu vůči šířícímu se ikonoklasmu – hnutí propagující ničení náboženských obrazů. V roce 848 zase věnoval papež Řehoř IV. stříbrné koruny obrazu Panny Marie v kostele sv. Kalista a Kornelia v Římě, aby Panna Maria vyprosila lidem odpuštění hříchů. V dalších staletích se tyto korunovace překvapivě neobjevují a znovu se s nimi v Evropě setkáváme až kolem roku 1500. Tehdy korunovali obyvatelé italského města Recanati sochu Panny Marie na známém poutním místě Loreto jako projev díky za odvrácení nákazy moru v jejich městě. V roce 1630 zřídil hrabě Alessandro Sforza Pallavicini z Piacenzy svým nákladem nadaci, z jejichž prostředků měly být pořizovány korunky pro zázračné a mimořádně uctívané obrazy Panny Marie. Svatý stolec zároveň ustanovil předpisy, na základě nichž měly být do budoucna tyto korunovace schvalovány a uskutečňovány. Korunovace mariánských obrazů a soch se samozřejmě nekonaly pouze v Itálii. Např. v Polsku byla do dnešní doby korunována celá řada obrazů a soch – prvním z nich byl slavný obraz tzv. Černé Madony v Čenstochové. Do roku 1912, kdy se konala korunovace sochy Panny Marie Svatohostýnské, bylo po celém světě korunováno asi 238 mariánských obrazů a soch. S myšlenkou uskutečnit korunovaci také na Svatém Hostýně přišel již na přelomu 19. a 20. století tamní jezuitský superior (představený) P. Jan Cibulka, který pro tento záměr začal podnikat potřebné kroky. Kvůli jeho předčasnému úmrtí v roce 1902 se však přípravy dočasně zastavily. S dalšími přípravami se naplno začalo až v roce 1909, kdy byl hostýnským superiorem P. Antonín Rejzek.

pokračování na straně 6 - 7 - 8

Po něm v započatém díle pokračovali i jeho nástupci P. Rudolf Stejskal a P. Antonín Ostrčilík, kterému se podařilo shromáždit všechny potřebné podklady, takže v červnu 1912 mohl být do Říma zaslán dopis papeži Piu X. s prosbou o schválení korunovace. Papež tuto žádost skutečně schválil, a tak už nic nebránilo uskutečnění této mimořádné slavnosti. Nové korunky pro hostýnskou sochu Panny Marie, jejichž autorem byl architekt a profesor na české technice v Praze Josef Franta, byly hotovy do konce června 1912 a mohly být odvezeny k požehnání do Říma.

Do delegace, která korunky do Říma vezla, se poštěstilo dostat také tehdejšímu fryštáckému faráři a děkanovi P. Janu Drábkovi (1857-1926) i jeho synovci P. Rudolfu Drábkovi (1881-1948), který v té době působil ve Fryštáku jako katecheta. Bylo to především díky iniciativě fryštáckého rodáka a vedle Dr. Antonína Cyrila Stojana také jednoho z hlavních organizátorů hostýnské korunovace – již zmiňovaného jezuita P. Antonína Ostrčilíka (1865-1930), který v té době působil jako superior (představený) na Svatém Hostýně, a římské deputace se také zúčastnil. Právě superior Ostrčilík fryštáckému faráři P. Drábkovi účast v delegaci nabídl. P. Drábek později o celé cestě učinil zápis nejenom do místní farní kroniky, ale spolu s dalším členem deputace, kroměřížským vikářem P. Aloisem Šebelou, popsal tuto cestu v knize s názvem *Papežská korunovace Matky Boží Svatohostýnské* vydané v roce 1913, a kromě toho o ní psal i do *Hlasů Svatohostýnských*. Na toto téma přednesl také několik přednášek při schůzkách pěvecko-čtenářského spolku Svornost ve Fryštáku. Díky uvedeným písemným svědectvím tohoto fryštáckého faráře máme dnes možnost dozvědět se o tehdejší římské cestě řadu zajímavých podrobností. Delegace vyjela vlakem z Vídně 14. července 1912. Včetně zmiňovaného kroměřížského probošta Mons. A. C. Stojana, který ji vedl, měla skupina 13 členů – jedenáct kněží a dva laiky. První velkou zastávkou byly Benátky, kde výprava strávila jeden den a noc. Odtud pokračovala přes Padovu a Florencii až do Říma. V Římě se skupina ubytovala v hotelu Fischer na Via Sallustiana. Mons. Stojan s P. Ostrčilíkem ve Vatikánu zjistili, že ještě není stanoven den audience u papeže, takže delegace bude muset několik dnů počkat. Členové skupiny využili dobu čekání k prohlídce římských památek, mj. navštívili baziliku sv. Petra, na jejíž kupoli vystoupili, a také kostel sv. Klimenta s ostatky sv. Cyrila. Průvodce jim dělal dominikán P. Alois Matouš Kotačka, rodák z Ostrožské Lhoty, který v té době působil v Římě. Třetí den pobytu, v sobotu 20. července, zajeli členové delegace na prohlídku Neapole a Pompejí. V Pompejích navštívili kostel Panny Marie Růžencové se zázračnou soškou a poté se vydali do tzv. města mrtvých (archeologické vykopávky antického města zničeného výbuchem sopky Vesuv v roce 79 po Kristu).

Jak ale píše P. Drábek, museli pro hrozné vedro prohlídku zkrátit a úplně zrušit plánovaný výstup na sopku Vesuv, která byla v té době vulkanicky klidná.

Audience u papeže Pia X. byla stanovena na neděli 21. července 1912 na 11 hodin dopoledne. P. Drábek o průběhu audience píše: „*Sv. Otec přijal nás velmi laskavě, podal každému prsten k políbení a uslyšev, odkud jsme, se zvláštním výrazem radosti pravil: „Ergo Moravi – Slavi! Blahopřeji vám k takovému významnému výkonu, kterého jste se podjali k oslavě Matky Boží.*“ Poté ředitel papežského biblického ústavu jezuita Dr. Ladislav Fonck přednesl papeži krátkou historii mariánské úcty na Svatém Hostýně a přeložil mu také nápis vyrytý uvnitř mariánské koruny: „*Pořízena jsem vděčností lidu cyrillo-methodějského na oslavu Panny Marie v touze větší slávy Boží. Praha jest mé rodiště, posvěcena jsem v Římě Piem X. I. P. 1912.*“ P. Drábek pak ještě dodává, že papež „*posvětil korunky i památky naše, požehnal farnostem, příbuzným a dal nám pravomoc jménem jeho svým farníkům apoštolské požehnání udělit*“. Na závěr audience se celá výprava i s papežem vyfotografovala.

Následujícího dne, pondělí 22. července, vyrazili členové delegace na zpáteční cestu. Nejprve jeli do Assisi a dále pak do přístavního města Ankony, kde přenocovali. Odkud si zajeli do Loreta, kde P. Jan Drábek sloužil mši svatou v kapli nazaretského domku. Po návratu do Ankony se všichni večer oficiálně rozloučili. Jak poznamenává P. Drábek s P. Šebelou: „*Při loučení, které bylo upřímné, proneseno více přípitků, poděkováno zvláště vůdci pouti dru Stojanovi, cestmistru Hřívovi a P. Ostrčilíkovi. P. Josef Hanáček přál ve své pronikavé řeči dru Stojanovi, aby brzo korunoval také sv. Cyrilla a Methoděje!*“ Ještě téhož večera se celá delegace hodlala nalodit na parník Ungaro-Croatica, odkud se přes noc měla přeplavit parníkem do chorvatské Rjegy. Kvůli omylu, který způsobila kancelář společnosti při prodeji lístků, ale nechtěl kapitán lodi nikoho z celé skupiny pustit na palubu. Nakonec svou poslaneckou autoritou zakročil Dr. Stojan, takže se vše vysvětlilo a výprava mohla nastoupit na loď. V Rjece delegace ukončila společnou cestu. Kromě Mons. Stojana a P. Ostrčilíka, kteří pokračovali s korunkami dále ve zpáteční cestě, se ostatní členové výpravy ještě nějakou dobu rekreovali na místní Rakouské riviéře. Také P. Jan Drábek i jeho synovec Rudolf odjeli z Rjegy do blízké Iky, kde se ubytovali v útulně pro kněze „Priester heim“. Zde se nějakou dobu u moře zotavovali a jak sám P. Drábek píše: „*Denní koupele v moři a vyhřívání na horkém slunku znamenitě nám prospělo.*“

Z Iky se pak oba fryštáctí kněží vrátili přes Štýrský Hradec a Vídeň šťastně zpět domů. Oba vedoucí celé delegace – Mons. Stojan s P. Ostrčilíkem dorazili již 26. července 1912 do moravské Skaličky,

Zde podali olomouckému arcibiskupovi Františkovi Bauerovi zprávu o úspěšné cestě a odevzdali mu korunovační dekret a listinu s milostmi a výsadami propůjčenými od papeže pro korunovační slavnost. Ještě téhož dne večer oba kněží přijeli i s korunkami na Svatý Hostýn, kde se

jim dostalo bouřlivého přivítání. P. Drábek nakonec ještě uvádí, že tuto římskou pouť posléze završil účastí na slavné korunovaci sochy Panny Marie na Svatém Hostýně 15. srpna 1912. Této korunovace se zúčastnil také další významný fryštácký rodák P. Jan Daněk (1855-1929), tehdy děkan v Jevíčku, který byl jedním z asistentů brněnského biskupa Pavla hraběte Huyna při ranní mši svaté v den korunovace, a odpoledne pak také pronesl k poutníkům promluvu, jíž byla celá slavnost ukončena.

Tolik z historie korunovačních oslav na Svatém Hostýně před 100 lety. Pokud byste se rádi zúčastnili programu letošních jubilejních hostýnských oslav, najdete je na např. na webových stránkách www.hostyn.cz/_jubileum_2012.htm. Je skutečně pestrý.

Vít Němec

(Použité materiály: JANDA, Antonín (ed.): *Papežská korunovace Matky Boží Svatohostýnské*. Brno 1913; Pamětní kniha farnosti Fryšták)

Horní obrázek - Audience u papeže Pia X. v Římě - 21. 7. 1912. Po levici papeže (v bílém) stojí Dr. Antonín Cyril Stojan a vedle něj fryštácký rodák P. Antonín Ostrčilík (drží podušku s korunkami). Fryštácký farář P. Jan Drábek je na snímku pátý zleva.

Společná fotografie římské delegace s korunkami pro sochu Panny Marie Svatohostýnské na svatopetrském náměstí v Římě. Stojící druhý zprava je P. Jan Drábek, po jeho pravici P. Rudolf Drábek a šestý stojící zprava je P. Antonín Ostrčilík.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ S OTCEM JAMESEM MANJACKALEM VE ZLÍNĚ

V dubnovém čísle Farníčku byla pozvánka na duchovní cvičení s otcem Jamesem Manjackalem ve Zlíně v Kongresovém centru. Měla jsem velké pochybnosti, ale díky Bohu jsem tam mohla být. Nejprve musím říct, že je to katolický kněz, který dostal na tyto exercicie povolení od našeho otce arcibiskupa Jana Graubnera a žije plně katolickou vírou. Na jeho přednáškách jsem neshledala nic, co by bylo proti katolické víře, spíše naopak. Otec James vyzýval, abychom měli velkou lásku ke katolické církvi, biskupům

a kněžím a modlili se za ně, milovali druhé a odpustili všem, kteří nám ublížili. Jako nejdůležitější a největší zázrak na světě považuje mši svatou a eucharistii. Také zde proběhlo mnoho uzdravení duše i těla skrze Ježíše a přijetí Ducha svatého, mnoho konverzí, svátostí smíření...Dověděli jsme se známou věc, že máme povolání ke svatosti. A jak toho dosáhnout? Otec James nám doporučuje tyto prostředky: *každodenní mše svatá, svátost smíření nejlépe dvakrát měsíčně, ranní osobní modlitba-to není modlitba za druhé, ale sám za sebe, posvěcení, pomazání duše. Nezačínat den bez Boha. Dále modlitba v rodině, nejlépe desátek růžence, pozvat Pannu Marii do své rodiny, každodenní četba Bible a Katechismu katolické církve. Neusínat večer bez zpytování svědomí. Dalšími pomůckami jsou poutě, páteční půst, almužna.* Takže vlastně nic nového, jsou to věci, které známe, ale nekonáme a v tom je ten problém. Nejdůležitější je chválit Pána, protože pak zlý duch uteče. V kongresovém centru bylo slyšet mnoho chvál Ježíši. Sobotní mše svatá byla přenášena prostřednictvím radia Proglas do celé republiky. Otec James hodně trpěl, měl obvázané nohy na chodidlech, chodil bos, ale přesto neztrácel nic z radosti a energie. Mluvil energicky, celou silou, myslí a celým srdcem. Nemá žádné prázdniny, jezdí i na misie mezi muslimy, kteří ale nemohou přijímat Ježíše, tak se jen dotýkají oltáře, cípu šatů a jsou uzdraveni. Podobně jako žena z evangelia. Podobně jsou na tom naši nevěřící bratři a sestry, kteří považují svaté předměty a svátostiny za to, co je pro nás eucharistie.

-js-

Na internetu můžete najít fotografie i videa
ze zlínské akce na této adrese:

<http://www.jmanjackal.net/eng/engnw2012.htm>

Po prázdninách se k tomuto tématu ještě vrátíme dalším článkem a pozvánkou na listopadové duchovní cvičení, které se uskuteční tentokrát v Praze. Přihlásit se můžete už teď na webové stránce.

www.otecjames.cz

KNIHA NA PŘÁZDNINY

DON BOSCO MI UKAZOVAL CESTU

Vlastní životopis blahoslaveného Dona Ruy

Inspirován vlastním životopisem Dona Boska (česky *Můj život pro mladé*) sepsal italský spisovatel Guido Quarzo „vlastní“ životopis prvního nástupce zakladatele salesiánů. Nejde zcela o fikci, autor vychází z životopisných pamětí hlavního salesiánského kronikáře G. B. Lemoyna, z historických studií a ze salesiánských archivů. Michal Rua byl mezi prvními chlapci, kteří se stali nejbližšími spolupracovníky Dona Boska, asistenty mladých a jeho nepostradatelnými pomocníky. Mnozí z nich zasvětili svůj život salesiánské

kongregaci a don Rua se stal po smrti zakladatele hlavním představeným salesiánů. Kniha je inspirujícím úvodem do historie salesiánského díla, ale zároveň splněním dluhu, který hagiografická literatura dosud měla vůči osobnosti dona Ruy.

Guido Quarzo je současný italský spisovatel, který napsal více než třicet knih především pro mládež.

Úryvek z knihy:

Když jsem šel jednou ze školy, potkal jsem Dona Bosca – jako obvykle obklopeného houfem chlapců, jimž právě rozdával medailonky. Prorazil jsem si cestu až k němu, možná i s trochou drzosti jsem mu řekl: „Já bych taky chtěl medailonek!“ a natáhl jsem ruku. Medailonky ovšem zrovna došly. Don Bosco také natáhl ruku a učinil zvláštní gesto, jako kdyby krájel vzduch. „Tady máš, Michale,“ pravil. „Rozdělil jsem na polovinu vše, co mám, a odted’ se budeme napůl dělit o každou věc.“ Já jsem význam těch slov nechápal. Byl jsem jen trochu zklamaný, že jsem nedostal medailonek, který jsem si přál. Avšak neuplyne dlouhá doba a stejnou větu uslyším znovu opět – a konečně pochopím, co měl muž našeho Pána jejím vyslovením na mysli.

Knihu vydalo nakladatelství Portál v roce 2011 a vy si ji můžete koupit u otce Mirka nebo objednat na internetu: obchod@portal.cz nebo www.portal.cz

...A PAGÁČKY JEŠTĚ JEDNOU

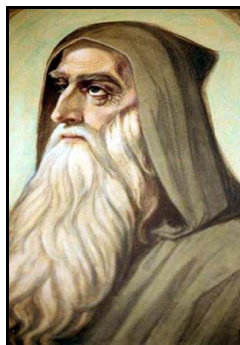
PODĚKOVÁNÍ

V minulém čísle jsme děkovali paní Růžence Vítkové za její kurzy pečení pagáčků, které se uskutečnily letos na jaře v Disu.

Rádi bychom touto cestou ještě dodatečně poděkovali také o. Františku Bezděkovi a Jiřince Helerové. Bez jejich příspěví – tím, že kursy proběhly v disácké kuchyni, by to jistě nebylo možné.

Maminky a babičky z fryštácké farnosti.

- 1.7. 13. neděle v mezidobí**
3.7. Svátek svatého Tomáše, apoštola
5.7. Slavnost svatých Cyrila a Metoděje
8.7. 14. neděle v mezidobí
11.7. Svátek svatého Benedikta
15.7. 15. neděle v mezidobí
22.7. 16. neděle v mezidobí
25.7. Svátek svatého Jakuba, apoštola
26.7. Památka svatého Jáchyma a Anny
29.7. 17. neděle v mezidobí
31.7. Památka svatého Ignáce z Loyoly

sv. Benedikt

- 1.8. Památka svatého Alfonsa z Liguori**
4.8. Památka svatého Jana Vianneye
5.8. 18. neděle v mezidobí
6.8. Svátek Proměnění Páně
8.8. Památka svatého Dominika
10.8. Svátek svatého Vavřince
11.8. Památka svaté Kláry
12.8. 19. neděle v mezidobí
14.8. Památka svatého Maxmiliána Marie Kolbeho
15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
19.8. 20. neděle v mezidobí
20.8. Památka svatého Bernarda
21.8. Památka svatého Pia X.
22.8. Památka Panny Marie Královny
24.8. Svátek svatého Bartoloměje, apoštola
26.8. 21. neděle v mezidobí
27.8. Památka svaté Moniky
28.8. Památka svatého Augustina
29.8. Umučení svatého Jana Křtitele

sv. Dominik

VÝZVA...

Redakce Farníčku přeje všem čtenářům pokud možno klidné prožití dovolených a dětem spoustu krásných zážitků o prázdninách.

A máme pro vás malý návrh. Pokud se budete o prázdninách pohybovat na zajímavých poutních místech mohli byste vyfotit nějakou pěknou fotografii a po prázdninách ji i s Vaším textem rádi otiskneme. Aspoň se tak dozvíme, kam se Fryštačané dostali, případně co zajímavého zažili. Nebojte se - foťte a piště.

Už předem se moc těšíme, že se společně s Vámi podíváme na zajímavá poutní místa u nás nebo třeba v zahraničí.

NA PRÁZDNINY

*Způsob luštění už jistě znáte, ale jistě přivítáte malou nápovědu.
Tak a dál už musíte hledat sami.*

HLEDEJTE SLOVENSKÁ MĚSTA

1. Pe**TR NA VA**še požadavky nereagoval. (Trnava)
2. Na výstavě jsem viděl portrét Renčina.
3. Tempo praden u řeky nebylo nijak veliké.
4. Náš horský pobyt často provázely prudké vánice.
5. Podnikatelé většinou žili na úkor svých podřízených.
6. Máš sice velké zásluhy, ale neusni na vavřínech.
7. Nikdy se necpi do první linie, lepší je zlatá střední cesta.
8. Na křižovatce je Praha nalevo, Častolovice napravo.
9. Nechtěl se zranit, raději volil ústup.
10. Dnes jsem si vzal starý pulovr a nový kabát.
11. Ten nový labar dej ověřit, je nějak divně cítit.
12. Na zájezdě v Tatrách byl herec Tokoš i celá jeho rodina.
13. Sousedův Otomar ti nese dobrou zprávu.
14. Včera se dva nezvolení poslanci příšerně opili.
15. Za celý minulý týden se nic avíзованého nestalo.
16. Bača michal ovce mezi berany.
17. Mnohdy neví pravice, co dělá levice.
18. Nesnaž se vybrati Slavatu za nejlepšího fotbalistu.
19. Bednář stluče necky za pár minut.
20. Žáci úkol donesli a četli ho celou další hodinu.
21. Máme u nás holičství a kadeřnictví už celý rok.
22. Bamako vítá všechny hosty stejně.
23. Větný rozbor ovládal při maturitě výborně.
24. Věžní hodiny už vyžadují nová kyvadla.
25. Lojzo, nelži a raději odejdi.

Tajenka z minula:.... *moudrý člověk si nepřeje omládnout*

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 30. 6. 2012 v nákladu 250 ks.